

คุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย *

QUALITY OF SERVICE IN DISASTER PREVENTION AND RELIEF
OF WANG LUANG SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE
ORGANIZATION,
FAO RAI DISTRICT, NONG KHAI PROVINCE

จิรวุฒิ สุทธิสอน¹ และ บุญเหลือ บุปผามาลา²

Jirawut Suthison¹ And boonlua Boobpamala²

¹⁻² วิทยาลัยพิจญ์บัณฑิต

¹⁻²Pitchayabundit College. Thailand.

Corresponding Author's Email: jirawutsutthisorn@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) คุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 2) เปรียบเทียบคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กลุ่มตัวอย่างที่ คือประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง จำนวน 388 คน จากสูตร ทาโรยามาเน่ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมเป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.766 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ สถิติพรรณนา ได้แก่ จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอนุมาน ได้แก่ สถิติค่า (T-Test) และใช้สถิติเอฟ (F-Test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. คุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการช่วยเหลือผู้ประสบภัย รองลงมา คือ ด้านการฝึกอบรม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

2. ผลการการเปรียบเทียบ พบว่าโดยภาพรวมประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มี

* Received 3 September 2025; Revised 11 September 2025; Accepted 16 September 2025

เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ไม่แตกต่างกัน

3. ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง ได้แก่ จัดทำแผนการฝึกอบรมที่ครอบคลุมทุกประเภทของสาธารณภัยที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่ เช่น ไฟป่า น้ำท่วม วาตภัย หรืออุบัติเหตุทางถนน

คำสำคัญ : คุณภาพการให้บริการ, การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, องค์การบริหารส่วนตำบล

ABSTRACT

This research aimed to study 1) the quality of disaster prevention and mitigation services; 2) compare the quality of disaster prevention and mitigation services; and 3) recommend guidelines for improving the quality of disaster prevention and mitigation services. The sample consisted of 388 residents living within the Wang Luang Subdistrict Administrative Organization's jurisdiction using the Taroyamane formula. The data collection instrument was a questionnaire with a reliability of 0.766. Descriptive statistics were used for analysis, including counts, percentages, means, and standard deviations; and inferential statistics, including the T-Test and F-Test.

The research findings revealed that:

1. The overall quality of disaster prevention and mitigation services provided by Wang Luang Subdistrict Administrative Organization was high. When considering each aspect, the highest average value was disaster relief, followed by training, and the lowest average value was disaster prevention and mitigation.

2. The comparative results revealed that, overall, people of different ages had different opinions on the quality of disaster prevention and mitigation services. People of different genders also differed in their opinions. Different educational levels, occupations, and average monthly incomes showed similar opinions on the quality of disaster prevention and mitigation services.

3. Recommendations for improving the quality of disaster prevention and mitigation services at Wang Luang Subdistrict Administrative Organization include

developing a comprehensive training plan for all types of disasters that may occur in the area, such as wildfires, floods, storms, or road accidents.

Keywords: Service quality, disaster prevention and relief, Subdistrict Administrative Organization

บทนำ

ในปัจจุบันประเทศไทยเผชิญกับภัยพิบัติทั้งที่เกิดจากธรรมชาติและภัยที่เกิดจากมนุษย์อย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นอุทกภัย วาตภัย อัคคีภัย หรือภัยแล้ง ซึ่งล้วนส่งผลกระทบต่อชีวิตทรัพย์สิน และความมั่นคงของประชาชน โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทที่มีโครงสร้างพื้นฐานจำกัด และประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการรับมือกับภัยพิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับตำบลจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารจัดการ การเตรียมพร้อม การตอบสนอง และการฟื้นฟูหลังเกิดสาธารณภัย ทั้งนี้เพื่อสร้างความปลอดภัย และลดความสูญเสียให้แก่ประชาชนในพื้นที่ การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ การเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ และการขยายตัวของเมือง ซึ่งส่งผลให้ประชาชนมีความเสี่ยงมากขึ้น การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจึงเป็นภารกิจสำคัญที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อให้สามารถรับมือกับภัยพิบัติได้อย่างทันท่วงที และลดความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น ในระดับนานาชาติ สหประชาชาติได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยเป้าหมายที่ 13 มุ่งเน้นเรื่องการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และได้มีการจัดทำกรอบเซนได (Sendai Framework 2015–2030) ซึ่งประเทศไทยให้การรับรอง โดยมีเป้าหมายเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติทั้งที่มีอยู่และที่จะเกิดขึ้นในอนาคต พร้อมเตรียมความพร้อมและฟื้นฟูหลังเกิดภัยอย่างมีประสิทธิภาพ (Department of Disaster Prevention and Mitigation, 2016)

สถานการณ์สาธารณภัยในประเทศไทยปัจจุบันเกิดจาก 2 สาเหตุหลัก คือ ภัยธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม พายุ ดินถล่ม แผ่นดินไหว ซึ่งมีความถี่และความรุนแรงเพิ่มขึ้น การกระทำของมนุษย์ เช่น การทำลายป่า ใช้ทรัพยากรเกินพอดี และการขยายเมือง/อุตสาหกรรม ทำให้สิ่งแวดล้อมเสียหายและภูมิอากาศแปรปรวน (ถาวร ทองประทีป, 2562)

การให้บริการของภาครัฐเป็นสิ่งสำคัญที่สะท้อนถึงประสิทธิภาพในการบริหารองค์กร ภายหลังรัฐธรรมนูญปี 2560 มีการผลักดันการปฏิรูปประเทศและจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ โดยมุ่งเน้นการปรับปรุงระบบราชการให้สะดวก รวดเร็ว และประหยัดยิ่งขึ้น โดยตั้งเป้าลดขั้นตอนและระยะเวลาในการบริการลง 30–50% อย่างไรก็ตาม การบริการภาครัฐยังไม่ตอบโจทย์ความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง จึงมีการสำรวจความคิดเห็น ซึ่งพบว่าประชาชนต้องการให้ปรับปรุงใน 3 ด้านหลัก ได้แก่ การบริการของเจ้าหน้าที่ ช่องทางการให้บริการ และขั้นตอนกับระยะเวลาในการดำเนินการ (ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2560)

คุณภาพของการให้บริการ (Service Quality) เป็นสิ่งที่นักบริหารทั้งภาครัฐและเอกชนให้ความสำคัญ เพราะเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้รับบริการ และสะท้อนถึงศักยภาพขององค์กร โดยเฉพาะองค์กรที่มีหน้าที่ในการให้บริการโดยตรง ทั้งนี้ การพัฒนาคุณภาพบริการยังช่วยสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันและสนับสนุนการบริหารงานที่มุ่งเน้นผลลัพธ์อย่างมีประสิทธิภาพ (Buzzell and Gale, 1987)

องค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย เป็นหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชน จึงเป็นองค์กรหลักที่สำคัญที่จะสามารถดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดขึ้นได้ในเบื้องต้นอย่างรวดเร็วและตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายได้กำหนดให้ภารกิจด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 มาตรา 16 กำหนดให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตน รวมทั้งการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้วยจากกฎหมายและบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย เข้ามามีบทบาทในการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย แต่จากสภาพการณ์ในปัจจุบันพบว่า การให้บริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยยังขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผล อาทิ ปัญหาด้านบุคลากรที่มีจำนวนน้อยและขาดความชำนาญ อุปกรณ์บางส่วนมีสภาพชำรุด ขาดการบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังไม่มีระบบแจ้งเตือนภัยที่ทันสมัย และประสบปัญหาเรื่องข้อจำกัดทางงบประมาณ ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพในการให้บริการประชาชนในยามเกิดเหตุภัยพิบัติ (องค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง, 2568)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยในเรื่องคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย เพื่อนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ในการพิจารณาฝึกอบรมให้ความรู้ แนะนำในลักษณะพี่เลี้ยง ในด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในการจัดทำแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การเตรียมตัวก่อนเกิดเหตุ ระหว่างเกิดเหตุ และภายหลังเกิดเหตุ และจัดทำเป็นองค์ความรู้ของชุมชนเพื่อใช้ประโยชน์ในภายภาคหน้าต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย ตามความคิดเห็นของประชาชนที่จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย

สมมติฐานการวิจัย

1. ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย แตกต่างกัน

2. ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย แตกต่างกัน

3. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย แตกต่างกัน

4. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย แตกต่างกัน

5. ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย จำนวน 13,207 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง, 2568)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย โดยผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการของ ยามาเน่ (Yamanee) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ .05 ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 388 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check-list) ประกอบด้วยเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย ประกอบไปด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการฝึกอบรม ด้านการช่วยเหลือผู้ประสบภัย ด้านการช่วยเหลือส่วนราชการและสังคม และด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จะมีคำตอบให้เลือกโดยใช้มาตรฐานวัดแบบลิเคิร์ท (Likert – type Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ มากที่สุดไปหาน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อเสนอแนะแนวทางการคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย โดยเป็นแบบคำถามปลายเปิด

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแบบสอบถาม

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย จากนั้นมากำหนดกรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยามเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้าง แบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย และตรวจสอบเนื้อหาแบบสอบถามว่า ครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือไม่ จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) เพื่อหาค่า IOC (Index of item Objective congruence) และให้ข้อเสนอแนะ ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.67 – 1.00

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาดี อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย ซึ่งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลใกล้เคียง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือโดยการหาค่าความเชื่อมั่นได้ของแบบสอบถาม (Reliability) ตามวิธีของ Cronbach's alpha coefficient มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.766

5. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปเก็บรวบรวมกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากวิทยาลัยพินธุบัณฑิตถึงผู้นำชุมชนในแต่ละชุมชน เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไป คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย ทั้ง 15 หมู่บ้าน

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างพร้อมทั้งชี้แจงเกี่ยวกับการวิจัยประโยชน์ต่าง ๆ ประชาชนตอบแบบสอบถามแล้วเก็บรวบรวมกลับคืนมาในวันเดียวกัน

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ความถูกต้อง และลงรหัสเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถิติที่ใช้คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ จำนวน และค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย สถิติที่ใช้คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติเชิงอนุมานทดสอบความแตกต่างระหว่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ

3.1 ใช้สถิติ t-test สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ 2 กลุ่ม สำหรับเปรียบเทียบคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย ตามความคิดเห็นของประชาชน ที่จำแนกตามเพศ

3.2 สถิติ One-way ANOVA สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระที่มี 3 กลุ่มขึ้นไป สำหรับการเปรียบเทียบคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย ตามความคิดเห็นของประชาชน ที่จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนหากพบว่ามี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จะทำการทดสอบ ความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe's method)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 56.44 อายุระหว่าง 30 – 39 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.62 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 37.89 ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม คิดเป็นร้อยละ 34.28

และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.14

ตารางที่ 1 คุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอดงหลวง จังหวัดน่าน โดยภาพรวม

คุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอดงหลวง จังหวัดน่าน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการฝึกอบรม	4.01	0.46	มาก
2. ด้านการช่วยเหลือผู้ประสบภัย	4.09	0.39	มาก
3. ด้านการช่วยเหลือส่วนราชการและสังคม	3.77	0.55	มาก
4. ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	3.43	0.60	ปานกลาง
รวม	3.84	0.35	มาก

2. จากตารางที่ 1 พบว่า คุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอดงหลวง จังหวัดน่าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการช่วยเหลือผู้ประสบภัย ($\bar{X} = 4.09$) รองลงมา คือ ด้านการฝึกอบรม ($\bar{X} = 4.01$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ($\bar{X} = 3.43$)

ตารางที่ 2 สรุปผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอดงหลวง จังหวัดน่าน ตามความคิดเห็นของประชาชนที่จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยภาพรวม

ปัจจัยส่วนบุคคล	t / F	P-value	สรุปสมมติฐานการวิจัย
1 เพศ	-0.021	0.983	ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
2 อายุ	2.435	0.047*	เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
3 ระดับการศึกษา	1.273	0.275	ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
4 อาชีพ	0.657	0.657	ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	0.659	0.322	ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบระดับคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย ตามความคิดเห็นของประชาชนที่จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยภาพรวมประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มีเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย ไม่แตกต่างกัน

4. ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย ได้แก่ 1) จัดทำแผนการฝึกอบรมที่ครอบคลุมทุกประเภทของสาธารณภัยที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่ เช่น ไฟป่า น้ำท่วม วาตภัย หรืออุบัติเหตุทางถนน 2) จัดตั้งจุดสำรองสิ่งของช่วยเหลือ เช่น น้ำดื่ม อาหารแห้ง ยา เวชภัณฑ์ เครื่องนุ่งห่ม ฯลฯ ในแต่ละหมู่บ้านหรือพื้นที่เสี่ยงภัย 3) จัดตั้งทีมอาสาสมัครหรือเจ้าหน้าที่สนับสนุนให้หน่วยงานอื่นเมื่อเกิดภัย เช่น ช่วยปฏิบัติงานร่วมกับ ปภ. หรือมูลนิธิกู้ภัย และ 4) ส่งเสริมการจัดตั้งและพัฒนากลุ่ม อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ให้มีความรู้ ความสามารถ และเครื่องมือที่พร้อมใช้งาน

อภิปรายผลการวิจัย

1. คุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า องค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวงมีการวางแผนและดำเนินงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกัน การเตรียมความพร้อม และการฟื้นฟูหลังเกิดเหตุ มีการพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่อย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ทำให้สามารถรับมือกับเหตุการณ์ฉุกเฉินได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการจัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์ และยานพาหนะที่จำเป็นสำหรับการช่วยเหลือประชาชนเมื่อเกิดภัยพิบัติ ตลอดจนมีแผนสำรองทรัพยากรในกรณีฉุกเฉิน รวมถึง องค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวงสามารถทำงานร่วมกับหน่วยงานราชการ ทหาร ตำรวจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้การรับมือกับภัยพิบัติเกิดความรวดเร็วและทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของเจษฎาวัตร โพธิ์ชัยศรี และโกศล สอดส่อง (2564) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอ

บ้านดุง จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการฝึกอบรม รองลงมาคือด้านการช่วยเหลือผู้ประสบภัย และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านการช่วยเหลือส่วนราชการและสังคม ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์สูง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของพายุพ ะวงษา และบุญเหลือ บุพผามาลา (2566) ได้ศึกษาเรื่องการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่า การปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$, S.D.= 0.57) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ($\bar{X} = 3.45$, S.D.= 0.76) รองลงมาคือด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ($\bar{X} = 3.34$, S.D.= 0.66) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.29$, S.D.= 0.68) และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของภาณุพันธุ์ ศิลากุล และบุญเหลือ บุพผามาลา (2561) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหลวง อำเภอเนกประสงค์ จังหวัดหนองคาย ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหลวง อำเภอเนกประสงค์ จังหวัดหนองคาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านสิ่งอำนวยความสะดวก รองลงมา คือด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเนกประสงค์ จังหวัดหนองคาย ตามความคิดเห็นของประชาชนที่จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

2.1 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเนกประสงค์ จังหวัดหนองคาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มวัยหนุ่มสาว อาจคาดหวังบริการที่ทันสมัย รวดเร็ว และใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วย เช่น ระบบแจ้งเตือนภัยผ่านมือถือ แอปพลิเคชัน หรือการสื่อสารผ่านโซเชียลมีเดีย กลุ่มผู้สูงอายุอาจให้ความสำคัญกับความใส่ใจ ความเข้าใจ และการเข้าถึงบริการพื้นฐานแบบดั้งเดิม เช่น การแจ้งเตือนผ่านหอกระจายข่าว หรือการลงพื้นที่ของเจ้าหน้าที่ คนในช่วงวัยที่ต่างกันมี ระดับการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ไม่เท่ากัน ทำให้รับรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลต่อการประเมินคุณภาพของบริการ อาจารย์ผู้สูงอายุหรือวัยทำงานอาจเคยประสบกับเหตุการณ์ภัยพิบัติ เช่น น้ำท่วม ไฟป่า หรืออุบัติเหตุในพื้นที่มากกว่า ทำให้มีมุมมองที่ชัดเจนหรือคาดหวังการบริการมากกว่ากลุ่มวัยรุ่นที่อาจไม่เคยเผชิญเหตุการณ์โดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของพระศิวากร เตชปัญโญ (2562) ได้ศึกษาเรื่องประสิทธิภาพการบริหารงานด้านป้องกันภัยของเทศบาลตำบลดิ่งอำเภอฟังน้ำเงิน จังหวัดลพบุรี ผลการศึกษาพบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพการบริหารงานด้านป้องกันภัยของเทศบาลตำบลดิ่ง อำเภอฟังน้ำเงิน จังหวัดลพบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่าประชาชนที่มีอายุ ต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของเจษฎาวัดโร โพธิ์ชัยศรี และโกศล สอดส่อง (2564) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์สูง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่า ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์สูง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานีที่จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยภาพรวมพบว่า อายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2 ประชาชนที่มีเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอฟังน้ำเงิน จังหวัดหนองคาย ไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ทุกกลุ่มประชากรอาจเคยเผชิญเหตุการณ์ภัยพิบัติหรือสถานการณ์ฉุกเฉินในลักษณะเดียวกัน และได้รับการบริการจากองค์การบริหารส่วนตำบลในระดับที่ใกล้เคียงกัน จึงมีความรู้สึกหรือความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการที่ไม่แตกต่างกันมาก หน่วยงานอาจมีมาตรฐานการปฏิบัติงานที่เป็นธรรม ไม่แบ่งแยกตามกลุ่มประชากร เช่น เพศ รายได้ หรืออาชีพ ทำให้ทุกคนรู้สึกได้รับการบริการในลักษณะเดียวกัน ประชาชนในพื้นที่อาจมีระดับความคาดหวังต่อการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลใกล้เคียงกัน ไม่ว่าจะมีความรู้ด้านสังคมหรือเศรษฐกิจต่างกัน รวมถึงชุมชนอาจมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันสูง ความแตกต่างระหว่างกลุ่มประชากรอาจไม่เด่นชัด จึงมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของเจษฎาวัดโร โพธิ์ชัยศรี และโกศล สอดส่อง (2564) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์สูง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่า ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์สูง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ที่จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยภาพรวมพบว่าเพศ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของพายัพ ตะวงษา และบุญเหลือ บุษปมาลา (2566) ได้ศึกษาเรื่องการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษา

พบว่า ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมพบว่าประชาชนที่มี เพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี ไม่แตกต่างกัน

องค์ความรู้ใหม่

แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการและการให้บริการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างมีประสิทธิภาพในระดับตำบล

1. การเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรและชุมชนผ่านการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ

การจัดทำแผนการฝึกอบรมที่รอบด้านครอบคลุมภัยพิบัติทุกประเภทในพื้นที่ (ไฟป่า น้ำท่วม วาตภัย อุบัติเหตุ) การมีส่วนร่วมของชุมชนในการระบุนความต้องการอบรม ส่งเสริมความรู้และทักษะที่สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น การฝึกซ้อมสถานการณ์จำลองอย่างสม่ำเสมอ สร้างความพร้อมและลดความตื่นตระหนกในสถานการณ์จริง

2. การบริหารจัดการช่วยเหลือผู้ประสบภัยด้วยระบบข้อมูลและแผนปฏิบัติการที่ชัดเจน

การจัดทำแผนปฏิบัติการช่วยเหลือที่ครบทุกขั้นตอน ตั้งแต่เข้าถึงพื้นที่ประสบภัยจนถึงการฟื้นฟูหลังภัย การกำหนดหน่วยงานเฉพาะกิจเพื่อประสานงานและตอบสนองอย่างรวดเร็ว ลดความซ้ำซ้อนและเพิ่มประสิทธิภาพ การจัดตั้งจุดสำรองสิ่งของจำเป็นในพื้นที่เสี่ยงภัย เพื่อเตรียมพร้อมรับมือสถานการณ์ฉุกเฉิน

3. การสร้างเครือข่ายและความร่วมมือเพื่อสนับสนุนภารกิจสาธารณะในภาวะภัยพิบัติ

การกำหนดบทบาทและหน้าที่ของหน่วยงานต่างๆ อย่างชัดเจนในสถานการณ์ภัยพิบัติ การตั้งทีมอาสาสมัครหรือเจ้าหน้าที่สนับสนุนร่วมกับหน่วยงานภายนอก เช่น ปก. มูลนิธิกู้ภัย การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์พื้นฐานสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่

สรุป/ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย คุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยภาพรวมประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มี เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ไม่แตกต่างกัน

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้

จากผลการวิจัยคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ดังนั้นทางองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย ควรมีการดำเนินการดังนี้

1.1 พัฒนาศักยภาพบุคลากรและอาสาสมัคร โดยจัดอบรมและฝึกซ้อมการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้กับเจ้าหน้าที่ และอาสาสมัครเป็นประจำ สนับสนุนการแลกเปลี่ยนความรู้กับหน่วยงานภายนอก เช่น ปภ. หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ รวมถึงจัดทำแผนพัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่อง เช่น แผนฝึกอบรมประจำปี

1.2 การวางแผนและเตรียมความพร้อม เช่น จัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับตำบลให้ครอบคลุมทุกประเภทของภัยพิบัติ เช่น น้ำท่วม ไฟป่า วาตภัย ซ่อมแผนรับมือสาธารณภัยประจำปี ร่วมกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.3 จัดหาอุปกรณ์สำหรับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีความพร้อมใช้งาน เช่น เครื่องสูบน้ำ เรือยาง วิทยุสื่อสาร จัดสรรงบประมาณในการบำรุงรักษาและทดแทนอุปกรณ์ที่เสื่อมสภาพอย่างสม่ำเสมอ จัดตั้งคลังพัสดุฉุกเฉินที่มีเครื่องมือและเวชภัณฑ์พร้อมใช้งานตลอดเวลา

1.4 ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครป้องกันภัยในแต่ละหมู่บ้าน รวมถึงจัดกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันภัยและการปฏิบัติตนในสถานการณ์ฉุกเฉินแก่ประชาชน

1.5 จัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ประชาชน เช่น อบรมปฐมพยาบาล การเอาตัวรอดจากอุทกภัย วาตภัย และอัคคีภัย ส่งเสริมให้ชุมชนมีแผนรับมือภัยพิบัติของตนเอง (Community-based DRR)

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย

2.2 ควรศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการของประชาชนต่อการให้บริการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย

เอกสารอ้างอิง

- เกษแก้วตรี โพธิ์ชัยศรี และโกศล สอดส่อง. (2564). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี. วารสารวิจัยธรรมศึกษา, 4(2), 39-50.
- ถาวร ทองประทีป. (2562). การจัดการภัยพิบัติในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2560). การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พายุพ ตะวงษา และบุญเหลือ บุปผามาลา. (2566). การปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี. วารสารพุทธมัต, 7(2), 118 - 130.
- พระศิวกกร เตชปิณ. (2562). ประสิทธิภาพการบริหารงานด้านป้องกันภัยของเทศบาลตำบลดิ่งอำเภอฟัฒนนิคม จังหวัดลพบุรี. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ภาณุพันธุ์ ศิลากุล และบุญเหลือ บุปผามาลา. (2561). การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย. ใน วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยพิษณุบัณฑิต.
- องค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง. (2568). ข้อมูลพื้นฐาน. องค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย.
- Buzzell, R. D., & Gale, B. T. (1987). The PIMS principles: Linking strategy to performance. Free Press.
- Department of Disaster Prevention and Mitigation. (2016). Annual report. Department of Disaster Prevention and Mitigation. Ministry of Interior, Thailand.
- Yamane, T. (1967). Statistics: An introductory analysis (2nd ed.). New York: Harper and Row.